

hed, antaget, at denne Paragraf var en Selvfølgelighed. Det synes imidlertid, som om den indeholder noget andet end den Selvfølgelighed, at naar man faar en ny samlet Lov, kan de andre falde bort. Det synes, som om man allerede nu tilsigter at afgøre et Spørgsmaal, der rettelig hører hjemme ved Toldlovsbehandlingen. Jeg sigter derved til de Bestemmelser, der findes vedrørende Cigaretbeskatningen. I Lov Nr. 182 af 8. Juni 1912 om Stempelafgift for Cigaretter hedder det i § 28: „Fra 1. Oktober 1912 vil der ved Indfortoldning af Cigaretter være at beregne Tara (efter Undersøgelse) ogsaa for saadanne Omsvøb og Beholdere eller Omgivelsesmidler, der i Detailhandelen almindeligvis sælges med selve Varen“. Ved denne § 28 er der altsaa i den nugældende Toldlov indført den Bestemmelse, at Tara-reglerne gælder vedrørende Cigaretter. Den højtærede Ministers Forslag her gaar nu ud paa at ophæve Loven af 8. Juni 1912, og derved forsvinder ogsaa denne Tarabestemmelse af Toldloven. Det er noget, som den højtærede Finansminister selv har foreslaaet i sit Toldlovsforslag og dèr begrundet. Det anføres, at det er sket, fordi man fra Cigaretimportørers Side opfører en for høj Del af Værdien paa Pakningen og en for lav Del paa selve Indholdet af denne Pakning. Hvor meget der nu end kan siges herom, paastaas det i alt Fald med stor Styrke fra anden Side, at Bortfaldet af denne Bestemmelse vil medføre en meget høj Beskyttelse for Cigaretfabrikationen her i Landet, en saa høj Beskyttelse, at den væsentlig vil blive et Monopol for en enkelt meget stor Tobaksfabrik, der har den største Del af Cigaretproduktionen her i Landet. Det kan dog umuligt være Meningen paa denne Maade at afgøre et Spørgsmaal paa Toldloven, der kan gøre Krav paa en meget stor og alvorlig Undersøgelse. Og da det ikke kan være Meningen, vil jeg bede den højtærede Minister om at tage sit Ændringsforslag under Nr. 17 tilbage for til tredie Behandling at give det en saadan Affattelse, at det er klart, at man ikke ved denne Bestemmelse agter at foregribe Behandlingen af Toldloven paa dette Omraade. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister vil følge denne Opfordring. Da det kun kan være en Fejl, der her er sket, noget, man har overset, vil jeg tro, at den højtærede Minister uden Vanskelighed mellem anden og tredie Behandling kan give dette Ændringsforslag en saadan Form, at der ikke derved foregribes noget, der rettelig hører hjemme under Toldlovsbehandlingen. Jeg skal derefter vende mig til den anden Del af dette Lovforslag, den Del, der

vedrører de nye Kontrolregler. Som jeg nævnte ved første Behandling, indfører Lovforslaget en Række saadanne, der ikke har været gældende under hele den Periode, hvor vi tidligere har haft den høje Tobaksbeskatning. Man paaberaaber sig nu, at de er nødvendige af fiskale Grunde, og tilføjer, at de ogsaa er ønskelige af andre Grunde, sociale og hygiejniske. Dette er imidlertid først og fremmest en Skattelov, og det maa da først og fremmest være den højtærede Ministers Opgave at paavise, at det af fiskale Grunde er nødvendigt at gaa til dette meget stærkt udvidede Kontrolsystem. Men en saadan Paavisioning har efter min Mening ikke fundet Sted paa tilfredsstillende Maade. Jeg kan derfor ikke se, at Lovforslagets fiskale Hensigt nødvendiggør hele denne Række af uhyre byrdefulde, nye Kontrolbestemmelser. Men dernæst, hvad vil disse Kontrolbestemmelser Gennemførelse nu medføre? For en Række Smaabedrifter, der allerede har ondt ved at følge med de Tider, hvori vi nu befinder os, vil dette Forslag for nogle betyde en væsentlig Føringelse af hele deres Eksistensgrundlag og for andre en Umulighed af at fortsætte deres Eksistens. Man indfører disse Bestemmelser paa et Tidspunkt, hvor Boligforholdene her i Byen endnu ikke er tilfredsstillende og ej heller i mange andre Byer. Paa et saadant Tidspunkt opstiller man Krav, der under Krigsperioden ikke har været nødvendige af fiskale Grunde. Disse Virksomheder vil nu ikke kunne finde de Lokaler, som er nødvendige, hvis disse Bestemmelser skal opfyldes. Jeg erkender fuldt ud det socialt og hygiejnisk ønskelige i at naa til de bedst mulige Forhold ogsaa for de smaa Virksomheder, og hele Lovgivningens Bestræbelser gaar jo ud derpaa. Men Spørgsmaalet er, om det nu er det rette Tidspunkt til at opstille saadanne nye Krav, et Tidspunkt, hvor man ikke kan opfylde dem uden at ødelægge mange Bedrifter. Jeg maa anse det for at være det alleruheldigste Tidspunkt at gøre det paa. Jeg maa gøre opmærksom paa, at i Gaar og endda i Dag, saa længe vi behandler denne Lov, har man ment at kunne blive staaende ved de nuværende Bestemmelser; men saa snart denne Lov er gennemført, kommer man ind under helt nye Forhold. Boligforholdene her i Byen har paa mange Omraader været saadanne i de sidste Aar, at man har maattet suspendere mange af de almindelige bolighygiejniske Bestemmelser, som kunde have været ønskelige, man har maattet belaste under Krigen Boliger paa mange Maader med et større